

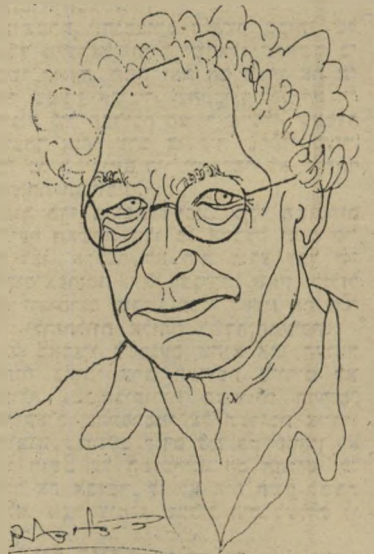
ני שאו. בבית-חולים בפאריס. בו הוא מאושפז מזה חודשים אחדים. חתן פרס נובל ומחבר האמנה הבינלאומית לזכויות-האדם רנה קאסן (88) וידידתו מזה 35 שנים, גיסקל ברי (75), בטקס קצר, בנוכחות שני עדים בלבד.

מונה. כנשיא השישי של מכון ויצמן למדע, הפרופסור מיכאל סלע (52), בן מקומו של פרופ' ישראל דוסטריבסקי. יליד פולין, גדל ברומניה ועלה ארצה ב-1941. למד כימיה באוניברסיטה העברית, קיבל תואר מ'א, נסע לז'נבה, שם למד בבית-הספר הגבוה לכימיה, היה פעיל בענייני עלייה, ועב קום המדינה הצטרף למשרד-החוק, ועב במחלקה הכלכלית של צירות ישראל בפראג. ב-1950 התקבל ל-מכון ויצמן. ב-1963 מונה כפרופסור מן המניין וכראש המחלקה לאימונולוגיה כימית במכון. נבחר לחבר הנאמנים של המוסד, ובשנת 1970 נבחר לכהונת סגן-הנשיא. גרוש ואב לשתי בנות.

נפטרה. מהתקף-לב, בביתו שבנתניה, שרגא אלופי (67) מי שהיה מזכיר מיסלגת-העבודה בעיר. חניך גורדוניה, עלה מגליציה ב-1935. היה פעיל בהגנה, מפקד העיר נתניה במלחמת-העצמאות, השתחרר מצה"ל בדרגת רביסרן.

נפטרה. מהתקף-לב, בבית-אבות בירושלים, שמחה נחמיאס (72), אלמנת רפאל נחמיאס, שחיה מראשי העדה הספרדית בעיר. ילידת העיר העתיקה, עבדה בביתו של הנציב העליון הבריטי הרברט סמואל. במלחמת-העולם הראשונה עבדה בהתנדבות במירפאות שהוקמו כדי להתגבר על המחלות והעוני, ששררו בסימטאות הרובע היהודי ובכפר השילוח. השאירה שלוש בנות, נכדים ונינים.

נפטרה. תחת אימול הניתוחים בבית החולים מאיר בכפר-סבא, הצעיר דויד דוידוב (86), אבי וזקן התיאטרון העברי המיקצועי בארץ. שיחק בתיאטרון ובשורה על סרטים מראשית הקולנוע הארצישראלי, עד שהתרחק בשנות ה-30 מהתיאטרון והתמסר לציור. דוידוב, יליד לודו' שבי

דויד דוידוב (אוטו-פורטרט) עד סין וטיביר

פולין, רכש את השכלתו בלייפציג שבגרמניה. שיחק בגרמניה ובבריטניה. סייר עם התיאטרון האידישי ברוסיה, הגיע עימו עד לסין ולטיביר.

נפטרה. בבית-אולים איכילוב בתל-אביב, שושנה בלוזבשטיין (86), אחותה של המשוררת רחל. עלתה מרוסיה ב-1909. הייתה מראשונות חוות-כינרת, ומותיקי העליה השניה. רווקה, מורה למוסיקה, הייתה פעילה בקליטת עולי תימן.

נהרגה. בתאונת-דרכים בשווייץ, שם שהתה לרגל חופשה, היה קלייר שם אתו של מנהל מיפעלי ארגון שימאעון קלייר, בנו של מייסד המיפעל אברהם קלייר ואחיו של צבי קלייר, מחללי מלחמת-העצמאות, שעל שמו נקרא בית צבי ברמת-גן. התאונה אירעה כאשר מכר ניתח של חיה קלייר התנגשה במשאית, סמוך לסך-מוריץ. הניחה שלושה בנים.

הטוטו ההר הוליד עכבר

וווו! הצידה! יש לי שלוש-עשרה! צעק הגבר הקרח וכבד-הגוף, שהצליח לפרוץ אל מישרדי הספורטוטו ברחוב ה' ארבעה בתל-אביב, בעיצומה של בדיקת טפסי-הניחויים.

800 בודקי הטפסים באולם המרכזי הרימו וחתבונו גבבר שדמעות של גיל ולגו מעיניו. קבוצת שוטרים, שהוועקה למקום, הצליחה אחרי מאבק עיקש להוציאו מן האולם, כשהוא ממרר בבכי מאושר. בדרוכו החוצה פלט לעברו מישהו מעובדי הטוטו: "מה אתה בוכה? עוד מעט תבכה באמת!" השמן הקרח, שומר-סף בכמה מועדוני לילה בתל-אביב, לא היה יחיד שבעה השבוע. כמותו יכלו לבכות כמאתים מהמ"רים בני-הישי תוצאות משחקי הכדורגל, ש' למשך כמה שעות הפכו בעיני עצמם ל' מיליונרים.

מיליונרים לכמה שעות. כמה מאות אלפי אזרחים ישראליים, ששלחו יותר מ' מיליון טפסי-ניחוישים, בפאניקת התימורים

קה טובה. אבל הסכום הגבוה ביותר שהיו מוכנים להציע לו היה 40 אלף לירות. הוא היה מוכן להתפשר על 65 אלף. העיסקה לא נעשתה, והוא יכול היה רק להצטער על כך.

כמותו הצטערו ודאי עוד כמה עשרות מהמרים, שהיו משוכנעים השבוע כי זוהי ההזדמנות של חייהם, השקיעו את כל הסכונותיהם בהימור על הפרס הנדיר. בעל מונית אחד בתל-אביב אפילו מכר את מוניתו, והימר בכל הסכום שקיבל עבורה. קשה לשער מה היה מתחולל בארץ, לוא היה הפרס הגדול נופל בחלקו של זוכה אחד או שניים. ייתכן והדבר היה מסכן את עצם קיומו של מוסד הספורטוטו, ש' הכניס השבוע 13 וחצי מיליון ל' לקופתו. למזלה של מועצת-ההימורים, המפעילה את המוסד, חולק הפרס הגדול בין מאות זר' כים, הפרס השני בין אלפי זוכים, ושארית הפרסים בין רבבות, שקיבלו לירות בודדות בלבד.

אללת-המול שיהקה הפעם כנגד ה' מהמרים. מתוך 13 התוצאות של מישחקי הניחוישים השבת הסתיימו 8 מישחקים ב' תוצאת תיקו, כיוון שמרבית המנחשים ניחשו בטפסי ניחוישים של כפולים ומשול' שים, הימרו רובם על תוצאת התיקו. כי

מהמרי הטוטו מתווכחים על התוצאות מכירה פומבית של זכויות

תוצאה מכך הצליחו כה רבים לנחש שיעור כה גבוה של תוצאות. הווכים האמיתיים היו בעלי חברת גשר, המתפעלת את הספורטוטו עבור מועצת ההימורים. לפי חשבון שנעשה השבוע הם הרוויחו, אחרי כל התוצאות, סכום נקי של כ-800 אלף ל' חלקם ברווחים.

כדורגל עונג-שבת בלוד

"ראיתי אנשים מזנקים אלי עם סכיני גילוח שלופים בידיהם. שלושה כלבי-זאב גדולים הסתערו לעברנו, כשהאנשים מש' סים אותם בנו. מישהו נופל בידו בשרשרת רת-ברזל, והיא פגעה בי תוך כדי סיבוב בגבי. ראיתי אנשים רצים עם שרשרות ברזל בידיהם לעבר חברי. הכלבים רצו והשתוללו, אחרי כל התוצאות, סכום נקי של כ-800 אלף ל' חלקם ברווחים.

קים: אנחנו הולכים למות!" קטע זה אינו לקוח מעדותו של שבוי במחנה-שבויים יפאני. גם לא מסטאלאג אחר. הוא נמצא בתוך עדותו של כדורגלן ישראלי, המתאר את ההתרחשויות על מיגרי הכדורגל בו שיחקה קבוצתו. עדותו של ציון יעקב. יעקב, 23, שזו הפעם השתחרר מצה"ל, הוא כוכב קבוצת הפועל עליה כפר-סבא, המשחקת בליגה ב', שם היא מנצחת עם קבוצות-הצמרת במחוז. לפני שבועיים יצאה הקבוצה ללוד כדי להתמודד עם בית"ר לוד, שנמצאה אותה שבת בתחנית הטבלה האזורית, ללא אף נקודה אחת לזכותה. "לפני המישחק" מספר יעקב ג'מילי, 44, חבר הנהלת הפועל עליה, "ידענו ש' אנחנו הולכים לשחק נגד קבוצה שמת' חשמלת מהר מאוד. ביצעיים בלוד היו

פקידת הטוטו ממוינת טפסים אלילת-המול לענה

יותר מאלף איש — קהל גדול יחסית ב' מישחקי ליגה ב'. במיגרש לא היו שוטרים או סדרנים מטעם ההתאחדות לכדורגל. "כשהתחיל המישחק שיחקו שחקני בית"ר בהתלהבות לא-נורמלית. כמו מתאבדים. הם הובילו 0:2, והיה שקט. אבל כאשר בדקה ה-88 הצלחנו להשוות את התוצאה ל-2:2, התחיל הפוגרום.

"הם אפילו לא באו בטענות אל השופט על אישור השער המשות. אזהדיים פשוט התנפלו על כוכב הקבוצה שלנו, ציון יעקב. זה לא ייאמן, זה היה כמו בסרטים. הם שיתררו כלבי-זאב, שיסתערו עלי, ו' התנפלו עליו כשבידיהם שרשראות מת' נופפות. ציון יעקב התעלף על הדשא. אזהדי בית"ר חמומי-המוח המשיכו להכור תו בפניו ובכל אברי גופו.

"הוציאו את בעלי!" קבוצות קבוצות של אזהדים מקומיים, משחזר ציון יעקב את מה שאירע, "הפסו שחקנים שלנו, כל אחד בנפרד, והחלו להכות או' הם במקלות, באבנים ובכל מה שבא ליד. ניסיתי לקום מהדשא, ומישהו קפץ עלי בשתי רגליו. בקושי גררו אותי לתחנת העזרה ראשונה בלוד. הטיפול שנתנו לי שם לא הספיק לי. נאלצתי לקבל טיפול בבית-החולים בכפר-סבא. עד 11 בלילה."

גורלו של שופט-המישחק לא היה טוב יותר מזה של שחקני הקבוצה הכפר' סבאית. "בתוך כל המהומה" מספר יעקב ג'מילי, "שמענו צעקות של אשה: הצילו! רוצחים את בעלי! זאת היתה אשתו של איתן ורדי, שופט המישחק. שבאה כנראה לראות את בעלה בפעולה. היא המשיכה לצרוח: חיות! בהמות! מה הוא עשה לכם? אתם תהרגו אותו בסוף!"

"היא נכנסה להיטמריה ורצה לעבר ה' כביש. השופט עצמו רץ לאותו כיוון כאילו עומדים לירות בו מאחור. הם נכנסו ל' מכוניות כדי להימלט מהמקום. ניסיתי לעצור אותו כדי להגיד לו מילה, והוא קרא לעברי, ובצדק: "אתה לא רואה שהולכים להרוג אותי?"

"באנו למישחק בלוד עם הנשים שלנו." מספר ציון יעקב, "רצינו שהן תיהגיינה ממישחק יפה. עכשיו אשתי לא תרצה לי יותר לשחק כדורגל בחיי."

סיכם יעקב ג'מילי: "שירתתי בחטיבת יפתח בפלמ"ח. השתתפתי בקרב על חולת' קאת, שם התנפלו עלינו חיילים סודאניים בני-שית. זה היה כלום לעומת מה שעש' לנו בלוד. איזה טעם יש להמשיך ולשחק כדורגל במצב הזה?"

בית"ר לוד תועמד לדין בפני ועדת המישעמט של ההתאחדות לכדורגל. ייתכן שהיא אפילו תרשע. ויוטל עליה עונש של מישחק או שניים ללא קהל. לגבי שחקני הפועל עליה, ספק אם יהיה בכך כדי למחוק את סינטי כלבי-הזאב. שרשרות הברזל וסכיני-הגילוח, שילוו אותם מעתה בכל מישחק.